

kozása. „Letörik egy darab a felhő pereméről, / a vágyott életből. // Szerethettem volna, beszéltem volna valamiről. // Ezért a hó, / a fény, a messzi eső csendje. // Írok neked. / Első olvasásra megérted.” (69.) A metaforizáltság így nem cél, hanem a beszédre vágyó némaság elkerülhetetlen következménye.

Ezt a furcsa, néma zeneiséget hangsúlyozza a kézbe simuló kötet a maga tárgyiasságában is, amely a leginkább egy CD-lemez tokjára emlékeztet. Mondhatnánk: e dalok megszólaltatására azonban az olvasásunk szükséges. *(Fordította és válogatta Pusztai-Varga Ildikó.)*

Turi Tímea

MŰTEREM (1994)